

From Guest to Host: Analysis of Syrians and Turkish Attitudes Towards Debt

Serdar Acun

Munzur University, Turkey
serdaracunn@gmail.com

Mustafa Kahveci

İstanbul University, Turkey
mustafa.kahveci@istanbul.edu.tr

Abstract:

While the ratio of household indebtedness to GDP in Turkey was around 4% in 2001, it increased to 17.4% by the end of 2020. One of the most important reasons in this increase was the expansion of credit and borrowing opportunities with the transformation in the Turkish banking system in the 2000s. Another important factor was financing the change in consumption habits. At the same time, the limited increase in real wages made it necessary to borrow, to finance this general consumption. Employees who are insecure in the labor market have a lower chance of accessing the credit market than individuals who work formally. However, the obligation to make regular payments is not only due to the loans used in the financial markets, but also consists of items such as invoices and rent, which are required to meet the housing need and constitute a significant weight in household expenditures. With the migration experienced in recent years, there have been significant changes in the structure of the labor market in Turkey. Immigrants work for lower wages in flexible, precarious and heavy jobs. It is important to analyze the debt levels of immigrants and Turkish people and their ability to make regular monthly payments due to the increasing indebtedness on the one hand and the changing labor market structure on the other. In this study, using the data of "From Hospitality to Urban Calm: Accommodation Experiences of Syrian Refugees in Istanbul" projects supported by TUBITAK, the level of indebtedness of Turkish and Syrian people and the difficulty they have experienced in paying their debts, bills and rents in the last 12 months were analyzed. The period in which the study was carried out also covers the time period when the economic activity contracted due to the COVID 19 pandemic and the layoffs were intense, especially in the informal sectors where immigrants were concentrated. For this reason, it can be expected that a result will be against the Syrians in terms of the pandemic effect on the local and Syrian population. However, in the descriptive analysis, the level of non-payment of any debt in the last year has been higher for Turkish people than for Syrians. This interesting result, which points to the opposite of expectations, is explained in the literature in relation to the fact that regular payment burdens are lower due to the inability of immigrants to reach the credit market, and the risk of disruption in rent and bills resulting in eviction. In the in-depth interviews within the scope of the project, the landlords and real estate agents, who stated that the disruption in the rental payments of the Syrians is very low, explained this situation with the high anxiety of being evicted in case of non-payment.

Keywords: Migration, Household Debt, Debt Repayment

JEL Codes: G5,D12,R23

Misafirlikten Ev Sahipliğine: Suriyelilerin ve Türkiyelilerin Borca Karşı Tutumlarının Analizi

Özet

Türkiye’de hane halkı borçluluğunun GSYİH’ya oranı 2001 yılında %4 civarındayken 2020 yılı sonu itibarıyla %17,4 seviyelerine yükselmiştir. Bu artışta birinci etken 2000’li yıllarda Türkiye bankacılık sisteminde yaşanan dönüşümle birlikte kredi ve borç bulma olanaklarının genişlemesidir. Bir başka önemli etken ise tüketim alışkanlıklarındaki değişimin finanse edilmesidir. Aynı zamanda reel ücretlerde yaşanan artışın sınırlı kalması da tüketicinin finansmanı için borçlanmayı zorunlu hale gelmiştir. Emek piyasasında güvencesiz olarak çalışanların kredi piyasasına ulaşma şansı kayıtlı çalışan bireylere göre daha düşüktür. Ancak düzenli ödeme yapma zorunluluğu sadece finans piyasalarından kullanılan krediler sebebiyle değil aynı zamanda barınma ihtiyacının karşılanması için gereken ve hane halkı harcamaları içerisinde önemli bir ağırlığı oluşturan faturalar ve kira gibi kalemlerden meydana gelmektedir. Son yıllarda yaşanan göç ile Türkiye’de emek piyasasının yapısında önemli değişiklikler olmuştur. Göçmenler esnek, güvencesiz ve ağır işlerde daha düşük ücretlere çalışmaktadır. Bir yandan artan borçluluk bir yandan değişen emek piyasası yapısı nedeniyle göçmenlerle Türkiyelilerin borçlanma düzeylerini ve aylık ödemelerini düzenli olarak yapabilme düzeylerini analiz etmek önemlidir. Bu çalışmada TÜBİTAK tarafından desteklenen “Misafirlikten Kent Sakinliğine İstanbul’da Suriyeli Sığınmacıların Barınma Deneyimleri” proje verilerinden yararlanılarak Türkiyeliler ve Suriyelilerin borçluluk düzeyi ve son 12 ay içerisinde borçlarını, faturalarını ve kiralarnı ödemekte yaşadıkları güçlük analiz edilmiştir. Çalışmanın yapıldığı dönem aynı zamanda COVID 19 pandemisi sebebiyle ekonomik faaliyetin daraldığı ve özellikle göçmenlerin yoğunlaştığı kayıt dışı sektörlerde işten çıkartmanın yoğun olduğu zaman aralığını kapsamaktadır. Bu nedenle yerli ve Suriyeli nüfus üzerindeki pandemic etkisi bakımından Suriyeliler aleyhine bir sonucun çıkması beklenebilir. Ancak yapılan betimsel analizde Türkiyelilerin son bir yıl içinde herhangi bir borcunu ödememe düzeyi Suriyelilere göre daha fazla çıkmıştır. İlgi çekici ve beklentinin tersine işaret eden bu sonuç literatür içerisinde göçmenlerin kredi piyasasına ulaşamamaları nedeniyle düzenli ödeme yüklerinin daha düşük olması, özellikle kira ve faturalardaki aksamanın evden çıkartılma ile sonuçlanması riskiyle ilişkili olarak açıklanmaktadır. Proje kapsamındaki derinlemesine görüşmelerde de Suriyelilerin kira ödemelerinde aksaklığın çok düşük olduğunu ifade eden ev sahibi ve emlakçılar da bu durumu ödememe durumunda evden çıkartılma kaygısının yüksekliği ile açıklamıştır.

Anahtar Kelimeler: Göç, Hanehalkı Borçluluğu, Borcun Geri Ödenmesi

JEL Kodları: G5,D12,R23